Paulus <Diaconus> [Editor]; Surgant, Johann Ulrich [Editor]: Homiliarius doctorum de tempore et de sanctis a Paulo Diacono collectus

Basel: Nicolaus Kesler, 1498 Seite 39

De. S. Stephano

Tit.2. diuinitate ita ad titū apl's dicit: Apparuit gratia
Ibidem. dei saluatoris nostri. Et iterū: Expectātes beataȝ
spem: ⁊ aduentū glīe magni dei et saluatoris nr̄i
iesu xp̄i. Immane piaculū ē vt ꝑ infidelis homis
blasphemias minor esse dicaᷣ: quē magnū deum
ip̄a veritas ꝓfiteᷣ. Nā ⁊ thomas apl's in euangelio
iohannis vbi post resurrectionē corpus hominis
crucifixi ꝑ clauoꝝ signa cognouit: deū q̄ intra ho
minē latebat apl'ica ⁊ euangelica auctoritate con
Ioh.20. fessus est: ita dicens: Dn̄s meus et deus meꝰ. Si
fides assit apta est ratio qua xp̄us nūc minor nūc
equalis patri sacris voluminib' asseraᷣ: sicut ipse
Isa.44. de se dicit: Ego p̄mus ⁊ nouissimus. Indubitan
ter agnosce: ꝙ priorē nō potest habere qui primꝰ
Apoc.1. est. Itē: Ego sum alpha ⁊ o. Et sicut alpha litterā
nulla p̄cedit: ita ⁊ filiū dei nulli secūdum constat
esse: quia deus est. Quid rn̄debimus eis qui sp̄m
sanctū aut minorē dicunt: aut (q̄d scelratius ē)
ministerialem magis q̄ȝ deum abrupta impietate
ꝓnunciāt? Quomō creatura dicitᷣ: qui dn̄i crea-
tor ex maria cōprobaᷣ: Sicut legimus: conceptꝰ
de spiritusancto: natus ex maria virgine? Christꝰ
eīm nō de substātia sp̄ussancti sed de potentia: nec
generatione: sed iussione ⁊ benedictione ꝯceptꝰ ē.
⁊ sicut a patre ita etiā a sp̄usancto ad redemptio-
nem nostre malicie destinatus est: ip̄o de se ꝑ esai
Esa.48. am loquente: Misit me pater ⁊ spiritꝰ eius. Si
sp̄ussanctus minor crediᷣ: quomō se filius sicut
a patre: ita etiam a sp̄usancto missum esse testaᷣ?
Sp̄ussanctus ip̄e locutus est ī apl'is: ip̄e efferbu-
it in ꝓphetis: dicente beato apl'o petro in epistola
2.Pet.1. sua: Nō inq̄t ex hoībus allata est ꝓphetia: sed spi-
ritusancto inspirati locuti sūt sancti dei hoīes. Et
Matt.10. saluator in matheo ita ait ad discipl'os suos: Nō
vos estis qui loq̄mini sed spiritussanctus. Sil'r
⁊ dauid plenus sp̄usancto: quis per eum loq̄reᷣ
Ps.84. manifesta voce denunciat dicens: Audiam q̄d lo
quaᷣ in me dn̄s deus. Hec est inquā via lucis: cu
ius in ꝯfessione apitur hostiū salutis. Itaqȝ q̄ in
hanc ꝓfessionē ingrediunᷣ: beatitudinē ciꝰ adipi
scunᷣ. Beatitudo ei qui cōfiteᷣ deū patrē ⁊ filiū
⁊ sanctumsp̄m. Beatitudo ei q̄ cōfiteᷣ solū deuȝ
patrē ⁊ filiū ⁊ sanctūsp̄m. Beatitudo ei q̄ ꝯfiteᷣ
vnū om̄ipotentē deū: patrē ⁊ filiuȝ ⁊ sanctūsp̄m.
Beatitudo ei qui ꝯfitetur vnū summū deū p̄rem
⁊ filiū ⁊ sanctūsp̄m. Beatitudo ei qui confitetur
vnū deum patrē ⁊ filiū ⁊ sanctūspiritū sempiter-
num esse. Beatitudo ei qui confiteᷣ indiuisā sub
stantiā esse patris ⁊ filij ⁊ sanctisp̄us. Beatitudo
ei qui nihil addiderit vel minuerit in vnitate na-
ture patris ⁊ filij ⁊ sanctisp̄us. Beatitudo ei qui
ꝯfiteᷣ om̄ia bona facta fuisse a patre ⁊ filio ⁊ spi-
ritusancto. Beatitudo ei qui cōfiteᷣ vnā equali-
tatem in sempiterna plenitudine deitatis esse pa
tris ⁊ filij ⁊ sanctisp̄us. Beatitudo ei qui ſm sin-
gula nomia trinitatis: id est patris ⁊ filij ⁊ sancti
sp̄us ꝓprias tm̄ ꝑsonas distinctas esse confitetur.
Unde oportuit nos ostendere eis quos edent vie
sue fructus: maledictiōes oīm male credētium: si-
cut scriptū est: Maledictus om̄is qui non obau-
dierit v'ba libri huiꝰ vt faciat ea ī corde suo. Ma
ledictus qui patris ⁊ filij ⁊ sanctisp̄us vnā sempi
ternam substantiā esse non ꝯfiteᷣ. Maledictꝰ q̄
ſm tres ꝑsonas tres diuisas substantias esse cōfi
teᷣ. Maledictus qui tria principia eoꝝ esse cōfi-
teᷣ. Maledictus qui solū verum deum patrem
et vnicū verū deū filiū ⁊ vnicū veꝝ deū sctm̄ sp̄m
non confiteᷣ. Maledictꝰ qui vnicū nomē in dei-
tate trinitatis esse nō ꝯfiteᷣ. Maledictꝰ q̄ indiui
sam deitatē patris ⁊ filij ⁊ sctisp̄us non cōfitetur.
Maledictꝰ q̄ ꝓpria noīa ꝑsonarū tres deos: aut
tres dn̄os aut tres sp̄us confiteᷣ. Maledictus q̄
ſm singulas ꝑsonas trina nomina tm̄ distincta:
patris ⁊ filij ⁊ sanctisp̄us nō ꝯfiteᷣ. Maledictꝰ q̄
vnā ꝑsonam eoꝝ esse confiteᷣ. Maledictꝰ q̄ quē
patrē dicit hunc eundē ⁊ filiū esse designat. Ma
ledictus qui patrē natū: aut incarnatū: aut passū
esse cōfiteᷣ. Maledictus q̄ inenarrabiliter filiū ⁊
vere natū de substantia patris esse nō confitetur.
Maledictꝰ qui hanc natiuitatē factā vel creataȝ
vel conditā esse confiteᷣ. Maledictꝰ q̄ verū filiū
dei ex voluntate tm̄ dicit esse: ⁊ nō potius de nati
uitate. Maledictꝰ qui dicit erat tempus qn̄ non
erat filius. Maledictꝰ qui hanc natiuitatem ex
nullis extantib' nō confiteᷣ: q̄d greci exyconton
appellant. Maledictꝰ q̄ diuinitatē filij dei dicit
initiū habere de tp̄e: ortum ex nihilo: nomē qua-
si adoptionis ex altero. Maledictus q̄ vnum de
vno filiū de patre generatū nō ꝯfiteᷣ. Maledi-
ctus qui impassibiliter filiū natū de patre nō con
fiteᷣ. Maledictꝰ q̄ dicit fuit aliq̄n pater sine filio.
Maledictꝰ q̄ nō ꝯfiteᷣ ante oē p̄ncipiū vel initi-
um semꝑ fuisse filiū cū patre. Maledictꝰ q̄ īmor
talē deitatē filij dei nō confiteᷣ. Maledictꝰ q̄ de
sempiterno filio dicit nō erat anteq̄ȝ de maria na
sceretᷣ. Maledictus qui vnitā deitatē patris ⁊ fi
lij ⁊ sctisp̄us ex charitate cōcordie tm̄ esse ꝓfiteᷣ:
⁊ nō magis ꝑ hancip̄am vnitā diuinitatē. Ma-
ledictus qui vnitā deitatem ī tres has personas
esse nō confitetur. Maledictus qui aduersus vi-
gorem cēsure diuine scripture hunc deū verū spi-
ritū paraclitū: aut filiū patris vel certe facturam
vsurpat debere confiteri. Maledictꝰ qui filiū dei
veꝝ ⁊ hoīem veꝝ de maria virgine nuper natum
ꝓ nostra salute non cōfitetur. Maledictꝰ q̄ filiū
dei hominē tantū pro nostra salute confitetur.
Maledictus qui deū dei filiū sempiternum de
assumptione hominis per hoc principium habe-
re assignat. Maledictus qui deitatē eius passam
esse confitetur. Maledictus qui incōparabilem
deitatem trinitatis ꝓprie ad hominis lineamen-
ta esse confitetur: dū scriptū inueniamus q2 non
sit illi similis quisq̄ȝ deus in celo sursum ⁊ in ter-
ra deorsum.

De sctō Stephano Math. xxiii

In illo tempore. Dicebat iesus turbis iudeorū ⁊ principibus sacerdotū: Ecce ego mitto ad vos ꝓphetas et sapiētes ⁊ scribas: ⁊ ex illis occidetis ⁊ crucifigetis: ⁊ ex eis flagellabitis in synagogis vestris. Et reliqua. Omelᷣ. beati hiero. p̄sbyt.

Hoc q̄d antea dixerā (vos implere mēsu
ram patrum vestrorum) ad personam
dn̄i pertinere eo ꝙ occidendus esset ab
eis: potest ⁊ ad discipulos eius referri:
de quibus nūc dicit: ¶ Ecce ego mitto ad vos ꝓ- Tex.
phetas ⁊ sapiētes ⁊ scribas: et ex illis occidetis et
crucifigetis: ⁊ ex eis flagellabitis ī synagogis ve-
stris: ⁊ persequimini de ciuitate in ciuitatem: vt

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-469/0039
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG